

не вървалъ, и подземниятъ тънкъ — скритата революционна дейност — отъ денъ на денъ се по-вече и по-вече се вasilvalъ.

За да изкажатъ отъ една страна радостта и благодарността си отъ този ферманъ, който давалъ на българитъ и въобще на християните известни правдини и, отъ друга — да настоятъ за личното участие на българитъ въ военна служба, както и да бѫде официално признать българския езикъ, членоветъ на Каазалийския¹⁾ Смесенъ Съветъ въ Севлиево, приготвили едно прошение до великия везиръ, което на 15 януари 1876 г. е било изпратено до редактора на в. „Вѣкъ“ въ Цариградъ, г. Марко Балабановъ, съ молба, да го предаде на адресанта, което и последниятъ сторилъ.

Дали е последвалъ следъ това отговоръ отъ Правителството до горепоменатия съветъ — не знаемъ. Неизвестенъ ни е също и протокола на Каазалийския съветъ, за взетото решение по изпрашването на горвото прошение.

Ето, прече, и самото прошение:

„До Негово Высочество Великій Везиръ Махмудъ Недимъ Паша.

Ваше Высочество!

Подписанытъ българи, най-покорни поданици на Негово Императорско Величество нашътъ царь Султанъ Абдулъ Азизъ Хана, идемъ чрезъ настоящето си смиренно да изявимъ голѣмата си радост, която чувствурамъ отъ прочитаніето на царскійтъ ферманъ, съ който нашътъ милостивъ Господаръ изказа още веднажъ предъ свѣта, че не прави никаква разлика мѣжду вѣрните си подданци, отъ каквото вѣроизповѣданіе и да бѫдатъ“.

„Ваше Высочество, сърдцата ни сѫ обливатъ съ слезы отъ благоговѣйно чувство, като виддамы колко е великодушенъ Господаръ ны, и колко сѫ добри негови-тѣ министри, чрѣзъ които излива намъ Высоките си милости. Нѣ съ свободата, която имамы за да откривамы болки-тѣ си и нуждите си предъ Ваше Высочество, ный са одър-востяваме да Вы представимъ искренното си сѣненіе и на днешните нови дарове, исказани въ Высочайшитъ Хатъ“.

„Ваше Высочество, като живѣемъ почти петъстотинъ години подъ скиптръ на османските сultани, непоколебимата подданическа вѣрност на българитъ е станала ве-че дѣло неоспоримо. Отъ тѣзи точка като гледдамы, ный не можемъ да разберемъ по кои причини вовийтъ ферманъ пъкъ ны отдѣля отъ военна служба, оставящецъ е, как-то и изнапредъ, привилегия на нашътъ братія османлииѣ,

¹⁾ Околийския.